Gerda Taro, fotoperiodista

written by María Sol Antolín | 8 de November de 2026

Gerda Taro va ser una fotògrafa i reportera gràfica alemanya que va exercir un paper fonamental en el desenrotllament del fotoperiodisme modern. Malgrat la brevetat de la seua trajectòria professional, les seues imatges constituïxen un testimoniatge de gran valor històric i humà de la Guerra Civil espanyola.

Va nàixer l'1 d'agost de 1910 a Stuttgart, Alemanya. Procedia d'una família jueva. Durant la seua joventut va mostrar interés per la política i les idees d'esquerra. Amb l'arribada d'Adolf Hitler al poder en 1933, va abandonar Alemanya i es va **traslladar a París,** on va començar a desenvolupament la seua carrera professional. Allí va conéixer al fotògraf Endre Ernő Friedmann, posteriorment conegut com a Robert Capa, amb qui va mantindre una relació sentimental i una estreta col·laboració artística.

En 1936, després de l'esclat de la Guerra Civil espanyola, Gerda Taro va viatjar a Espanya per a documentar el conflicte. El seu treball es va centrar tant en el front de batalla com en la vida quotidiana de soldades i civils. A través de la seua cambra, va capturar escenes de combat, milicians republicans, població desplaçada i les conseqüències de la violència. Les seues fotografies no sols informaven sobre els esdeveniments, sinó que també acostaven al públic la dimensió humana de la guerra.

El seu estil es caracteritzava per la proximitat als protagonistes, els enquadraments dinàmics i la busca d'imatges capaces de transmetre la intensitat dels esdeveniments. **En lloc de limitar-se a registrar els fets des de la distància, se situava prop de les persones fotografiades, mostrant les seues emocions i circumstàncies.** Les seues imatges van aparéixer en publicacions de la premsa europea, especialment en revistes vinculades a l'esquerra.

Encara que durant molt de temps la seua obra va quedar eclipsada per la fama de Robert Capa, Gerda Taro va desenvolupar una identitat professional pròpia. La dificultat per a distingir l'autoria d'algunes fotografies realitzades durant la seua col·laboració va contribuir al fet que part del seu treball fora atribuït a altres fotògrafs.

La seua carrera va acabar tràgicament el 26 de juliol de 1937, quan, mentres cobria la batalla de Brunete, va resultar ferida mortalment en quedar atrapada enmig de la retirada de les tropes. **Tenia tan sols 26 anys i es va convertir en una de les primeres fotoperiodistes a morir mentres documentava un conflicte bèl·lic.**

En conclusió, Gerda Taro representa una figura essencial en la història de la fotografia i del periodisme. La seua obra permet comprendre la guerra des d'una perspectiva pròxima, compromesa i profundament humana. Recuperar el seu llegat significa reconéixer tant el seu talent artístic com la contribució de les dones a la història del fotoperiodisme.

Este article va ser publicat l'1 de novembre de 2026 en DF Diari Feminista

Imatge: Wikipedia